UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

nõ hẽant,& ẽ ꝫ, vt poſſet oſtendi: ſed cũ hoc in ſe
rum ſit, nõ iniuſtã. Vltimũ quoq; parũ obſtat, quia
dici poſſet teſtm̃ non fuiſſe ſtatim reuocatũ quo
dis inſtõnẽ, nõ tamen ſequitur, ꝙ fideicõmiſſum
ſit reuocatũ, immo debet dici reuocatũ fideicõ.
nuda voluntate ſolenni reuocari põt ipſo iure,
ſaltẽ exceptionis, d.l.fideicõmiſſum: ſed inſti-
hr̃dis nuda volũtate tolli ſtatim, & ipſo iure nõ
ſancimus, & d.l.ſi iure, & d.l.ſi ita §. regula per
alios. Nec obſtat, ꝙ fideicom. vniuerſale eſt ſi
inſtitutioni hr̃dis ſaltẽ quoad effectum: qa rñdet
verũ eſſe poſſe ſm̃ quid, & ſic aliquo reſpectu,
tamen ſimpliciter immo in pluribus differunt. d.
Immo. in l. qui liberis §. hæc verba de vul.
in conſ. 131. ſm̃ numerũ antiquũ, & in ca-
quoad reuocationem à pari nõ ꝓcedũt, nã
reuocatur altero, & ſic datur diuerſa rõ,
fideicõmiſſum ſimpl̃r reuocatur ꝑ ꝯrium volũ-
ſed non inſtitutio hæredis: tamen, vt dictũ fuit,
tenendo ꝙ in caſu noſtro dicatur reuocatum totum
teſtm̃ & quoad inſtitutionẽ hr̃dis, ceſſat hæc difficul-
tas pariter, immo magis dicetur reuocatũ ẽ fideicõ
miſſum. ex his oĩbus iudicio ſaniori ſaluo, pu-
to teſtm̃ ĩ totũ fuiſſe reuocatũ ipſo iure,
expectato decẽnio, vł ſaltẽ quo ad fideicõ-
miſſi inter hr̃des ĩſtitutos factũ. Lau Deo.

SVMMARIVM.

1 *Statutum de erroribus notariorum corrigendis diſponens intelligitur de inſtrumentis, & teſtamentis de iure validis.*
2 *Solennitatis defectus nunquam poteſt corrigi.*
3 *Lex vniuerſaliter loquẽs ſubſequens legem particulariter in aliquo particulari loquentẽ nõ extẽditur ad caſum illius legis particularis, niſi de illo ſpecialem mentionem faciat.*
4 *Statutum de erroribus notariorum corrigendis non vendicat ſibi locum in inſtrumento nullo ex defectu ſolennitatis.*
5 *Clauſula irritans in ſtatuto appoſita facit expreſſa à ſtatu. dici de forma.*
6 *Error notarij in ſolennitate teſtamenti omiſſa non poteſt corrigi vel ſuppleri, ſed teſtamentum eſt nullum, & notarius de falſo, & ad intereſſe partis tenetur. Et quando errores notarij poſſint corrigi, & quando non, & nu. 8. 9. & 10.*
7 *Requiſita à ſtatuto in actu aliquo vltra ius cõe dr̃ eſſe de forma ſubſtantiali, contra quam factum dicitur eſſe ipſo iure nullum.*
8 *Solennitas, ſeu forma ſtatuti à notario ꝑ errorẽ omiſſa facit actũ nullum, & error illi⁹ ſolẽnitatis omiſſæ nõ p̃t ex interuallo corrigi.*
9 *Error quando corrigi per notarium petitur, confeſſioni notarij nõ ſtatur, & quomodo error ille probari debeat.*

EPITOME.

TESTAMENTVM non valere, ſi ſolennitas, & forma à ſtatuto requiſita etiam per errorem non fuit appoſita, neq; errorem illum poſſe poſtea corrigi demõſtrat, quãuis in loco extet ſtatutũ gñał̃r loquens, & diſponẽs de errorib⁹ notariorũ corrigẽdis.

CONSILIVM V.

REPERITVR inſtr̃m d. Antoniæ de Pizano, in quo notarius ſolẽnitates non appoſuit requiſitas ex forma ſtatuti de teſtamẽtis, ita vt dictũ inſtr̃m ſit nullũ ipſo iure, & ex eo aliquid peti non poſſit, vt in ſtatuto de teſtamẽ. in §. & ſi & hoc ita in terminis conſuluit Iaſ. in conſ. 97. in 4. vol. quod ipſe refert in l. j. ff. de lib. & poſth. quo ſtatuto in ſua obſeruantia ſtante d. Cecilia de Torſanis hæres in dicto teſtõ inſtituta corã prætore Bononiæ, & conſule ſocietatis notariorũ petitionẽ ꝓduxit, dicendo notariũ de dicto ĩſtr̃o rogatũ ꝑ errorẽ omiſiſſe ſolẽnitatẽ requiſitã, & inſtat ꝓcedi iuxta formã ſtatuti de error. notariorũ, notariũq; interrogari, an erraret, & cõſequẽter errorẽ eſſe corrigendum. Do. Blã
ca ſe p̃dictis oppoſuit, negãdo dictũ ſtatutũ poſſe ha-
1 bere locũ in p̃ſenti caſu, † cũ dictũ ſtatutũ debeat in
telligi de teſtĩs de iure validis; nã qđ nullũ eſt, non põt
corrigi arg. l. 4. & condẽnatũ, & ibi Ale. poſt Bart. ff. de
re iud. Bart. in l. j. §. & parui. ff. qđ vi aut clam. Secundo
2 qa † defectus ſolẽnitatis nunq̃ põt corrigi ſm̃ Deciũ
in l. ſi librarius. ff. de reg. iur. Sozi. in l. Gallus. §. idẽ cre-
dendũ. ff. de lib. & poſt. notant doc. in l. imperator. ff. de
ſtat. ho. & latius Feli. in c. ex literis in 2. col. ibi ſed limi
ta, & in 4. col. ibi 4. delaratio đ fid. inſtr. Tertio dr̃, ſtatu
tũ de teſtĩs particulariter loquẽs magis debere attẽdi,
3 q̃ ſtatutũ de errore notariorũ gñaliter loquens, † eſt
.n. regula iuris ab omnibus approbata, ꝙ vbicũq; lex
aliqua particulariter loquitur in aliquo caſu particu
lari, vt eſt dictũ de teſta. deinde ſubſequitur alia lex vni
uerſaliter loquens non faciens ſpecialẽ, & indiuiduã
mentionem de caſu, ſuper quo per legem particula-
rẽ prouiſum fuit, nunq̃ lex vniuerſalis ad hunc caſum
extenditur, ſuper quo lex particulariter facta fuit, gl.
eſt ab omnibus cõiter approbata in l. ſciendũ in prin.
in ver. non cõpelli. ff. qui ſatiſd. cog. no. Alex. in l. j. C.
qui admit. & dec. in conſ. 5. nam ſemper ſiue ſimus in
reſcriptis, ſiue in legatis, ſiue in legibus, & ſtatutis ſpe
cies derogat generi, vt in c. j. ibiq; doc. cõiter maxime
mod. de reſcrip. Ex qbus vr̃ nõ eſſe ꝓcedendum ad di-
4 cti erroris correctionem. Quod ſuadetur, † nã ſtatutũ
de erroribus notariorum non vendicat ſibi locũ, qñ
teſtm̃ eſſet nullũ ex defectu ſollennitatis, qa tunc nõ
dicitur teſtm̃ per d. §. condemnatum, ibiq; Alex. & ꝑ
ea, quæ voluit Bar. in d. §. & parui. q dicit, ꝙ ſtatutũ nõ
hẽt locũ, quoties inſtr̃m, ſeu teſtm̃ eſſet nullũ: & ideo
hoc caſu opponi p̃t defectus ſolẽnitatis in teſtõ omiſ
ſæ, cũ nõ dicat teſtm̃, ſeu inſtr̃m, in quo ſolẽnitas aliàs
de iure requiſita deficit, ſed id, qđ in caſu noſtro omiſ
ſum fuit, de iure pro forma, & ſolennitate teſtĩ requi
5 ritur vt hẽtur in ſtatuto de teſta. † ĩ quo apponit clau
ſula irritans, q̃ facit expreſſa à ſtatuto dici eſſe de for-
ma, ad tradita per Ale. & Mod. in l. j. ff. de lib. & poſth.
ibiq; Iaſ. in indiuiduo, & in conſilijs ſuis, vt ſ̃. ergo ſta-
tutũ de erroribus loquens de inſtrumentis & c. nõ po-
tuit in hoc caſu locũ hr̃e in teſtõ, in quo formalis ſo-
lennitas deficit. Et ad ꝓpoſitũ facit id, qđ voluit Bart.
6 in d. l. ſi librarius in 2. col. dicẽs, † ꝙ & ſi in alijs error
notarij poſſit corrigi per ipſum notariũ, vel auctori-
tate iudicis ẽt ex interuallo in ijs, quæ ad partẽ perti-
nent; tñ in ſolẽnitate teſtĩ, q̃ ad notariũ ꝑtinet iuxta l.
iubemus in fi. C. de teſta. ſi ipſa ſolẽnitas teſtãria fue-
rit ꝑ notarium omiſſa, tũc p̃textu erroris nõ põt ſup-
pleri, nec qũocunq; addi, ſed teſtm̃ eſt nullũ, & nota-
rius de falſo ac ad intereſſe partis tenet, & hoc ĩ teſtĩs
ſpãliter ſeruat: & in terminis hoc voluit gl. & ibi Cy.
& alij in l. ambiguitates. C. de teſta. dicẽtes, ꝙ errores
notariorũ ĩ ſubuertẽdo ordinẽ teſtõrũ nõ vitiãt teſtã,
& ſunt corrigendi: at ſi ex imperitia, vel errore illorũ
fuiſſet p̃termiſſa ſolennitas ſubſtãtialis teſtãria, tunc
ipſo iure teſtã ſunt nulla, neq; locus eſt correctioni
erroris notariorũ, ſed ipſi de falſo, & ad intereſſe tenẽ
tur, vt in d. l. iubemus in fi. vbi ſolennitas p̃ſumptione
iuris, & de iure cenſetur dolo p̃termiſſa. ꝯ quã ꝓbõ in
ꝯriũ nõ admittit, vt ibi hẽtur per gl. & doc. & per Fel.
in d. c. ex literis col. 2. & arg. c. is, qui fidẽ de ſpõſ. Quo
fit, vt nullo mõ poſſit dici de errore, nec ad aliquã er-
roris correctionẽ deueniri, cũ nullus ſit error, nec eſ-
ſe poſſit, qa ius nõ errorẽ præſumit, vt ſ̃. ſed dolũ no-
tarij, ergo nõ eſt tractandũ de correctione erroris, qa
nõ entis nullę ſunt partes iuribus vulg. & tradit Felin.
7 in dicto. c. ex literis in 4. col. ¶ Præterea † dicit Anch.
in conſi. 35. viſa petitione, ꝙ qñ ſtatutũ in actu aliquo
vltra ius cõe aliquid reqrit, tũc illud vltra ius cõe req
ſitũ dr̃ eſſe de forma ſubſtantiali, contra quã factũ di-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

8 citur eſſe ipſo iure uullũ: ſed † vbicũq; notari⁹ ꝑ erro-
rē omittit ſolẽnitatē, ſeu forma ſtatuti, tũc actus ille
eſt nullus, errorq; nõ excuſat Bal. in d. l. ambiguitates
circa fi. q ſubdit, ꝙ ex ĩteruallo talis error ſolẽnitatis
omiſſæ nõ põt à notario corrigi ad ĩſtar teſtĩ, videlicet
ĩ quo error ſolẽnitatis corrigi nõ p̃t, & latius hoc vo-
luit Bal. ĩ d. l. ĩperator in fi. in j. lect. ff. de ſtat. ho. q dicit,
ꝙ qñ errore notarij fuit omiſſa ſolẽnitas lĩma, actus
vitiat̃ ad no. in d. l. ambiguitates, & in 3. col. ibi ĩ prin.
poſt Dy. in ↄſi. 13. vult, ꝙ talis omiſſio ſolẽnitatis ꝑ no
tariũ corrigi nequeat, quãuis error ↄmiſſus ĩ ſolẽnita-
te, nõ dico in omiſſione ſolẽnitatis poſſit corrigi, ſed ĩ
caſu ↄtingẽti error fuit ĩ omiſſione ſolẽnitatis, nõ aũt
ſimplex ſolẽnitatis error, ergo &c. ¶ Itẽ Bal. in d. l. im
9 perator ĩ 2. co. inqt, † ꝙ ſi ꝓducta fuerit corã iudice pe
titio ſup correctione erroris, ↄfeſſioni notarij ſtãdũ ñ
eſt ẽt cũ dicto vni⁹ teſtis maxime in ijs, ĩ qb⁹ maior te-
ſtiũ numerus reqrit̃, quã in ijs in qbus duo teſtes ſuffi-
ciũt: ſed reqrit̃ clara ꝓbõ ad docedũ de errore, & cla-
rior, qñ notarius eſſet mortuus Bal. in d. 2. col. & ĩ l. cũ
ꝓponebat̃ circa fi. & ibi Alex. ff. de leg. ij. at in caſu no
ſtro ĩ actu, hoc ẽ in teſtõ ſeptẽ teſtes reqrunt̃, igit &c.
¶ Nõ obſtat ſtatutũ de errorib⁹ notariorũ, qa nõ hẽt
locũ ĩ teſtõ, in quo tot teſtes requirũtur ꝑ p̃dicta, tũ ẽt
qa ſtatutũ loquit̃ gñal̃r & ſic in alijs caſibus, q ĩ teſtĩs
ꝑ rõnẽ ꝓximã, tũ quia ſtatutũ illud eſt gñale, ſtatutum
vero de teſtĩs eſt ſpeciale, ꝑ quod teſtm̃ ipſo iure nul-
lũ redditur, & generi per ſpeciẽ derogatur, vt ſ. tũ qa
10 dici põt † ꝙ alius eſt error, qui in omittẽdo formã cõ
mittit̃, & hic nõ põt corrigi, vt tradit Bal. ſ. & Dec. in
d. l. ſi librarius, alius ẽ error cõmiſſus in apponẽdo for
mã, vel aliquid, quod erat aliter faciendũ, & tũc error
ipſe p̃t corrigi authoritate iudicis ẽt ex ĩteruallo Bal.
in d. l. imperator, & ita ẽt loquitur ipſe Bal. in ti. de pa-
ce cõſt. i. in ver. pacta: & in caſu iſto, & hoc modo intel
ligatur ſtatutũ de erroribus: & in indiuiduo hæc ꝓbã-
tur ꝑ ea, q voluit Bar. in d. l. ſi librarius in 2. col. q ſunt
bñ notãda: Facit ẽt id, qđ voluit Bar. ĩ d. l. cũ ꝓponeba-
tur, dices aliud eſſe, ꝙ omittat̃ per errorẽ aliquid pro
ſolẽnitate requiſitũ, & tuc actus eſt nullus, & ſcriptu-
ræ nõ creditur, & ↄſequẽter inſtrumẽtũ nõ valet. Nec
obſtãt ea, q volũt doc. coiter, ꝙ notarius poſſit incõti
nenti, vel ex interuallo authoritate iudicis ſuũ errorẽ
corrigere, quia illa procedũt, qñ ea per notariũ omit-
terẽtur, quæ ad partes pertinerẽt, ſecus in ijs, q ad no-
tariũ ſpectarent, vt in apponendo ſolennitatẽ, & for-
mã in actu requiſitã, vt colligit̃ ex verbis Bart. in d. l. ſi
librarius col. 2. cũ ſimil. ſupra allegatis. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Teſtm̃ redditur ſuſpectũ, illiq; fides nõ adhibetur, ſi vnus teſtis in eo deſcript⁹ deponat rẽ aliter fuiſſe geſtã quã notarius ſcripſerit & alij teſtes deſcripti nõ ſufficiãt ꝑ ſe ad ꝑfectã teſtĩ ſolẽnitatẽ.*
2 *Subſtitutio vulgaris dicitur fieri, quando ſubſtituitur hæredi inſtituto decedenti ante mortem teſtatoris.*
3 *Fideicommiſſaria ſubſtitutio locum non habet, quando hæres inſtitutus teſtatori prædecederet, & quando locum habeat.*
4 *Teſtamentum à vulgari ſubſtitutione poteſt incipere habere vires, ſed non à fideicommiſſaria.*
5 *Verbum ſuccedere eſt verbum commune.*
6 *Subſtitutio facta ꝑ verbũ cõe ſine illo diſtributiuo qñcũq;, vel ſine illis verbis, ſi ſine filiis deceſſerit, dr̃ vulgaris, & nõ fideic.*
7 *Verbum inſtituo eſt verbum mere directum ciuile.*
8 *Verba directa ciuilia nunquam obliquantur, quoties vt directa valere poſſunt.*
9 *Subſtitutio facta deuocatis nomine proprio, & de uocatis nomine collectiuo, vt eſt ſtirps, & progenies, quos comprehẽdat, & ad quos extendatur, & nu. 12.*
10 *Nomina ſtirps, & progenies ſunt nomina collectiua diuerſarum perſonarum, & diuerſorum graduum.*
11 *Nomen collectiuum plurium perſonarum, & graduum perſonas*

nomine proprio expreſſas non comprehendit.
13 *Vulgaris ſubſtitutio per aditionem hæreditatis ab vno ex pluribus hr̃dibus inſtitutis factã expirat, ſecus eſt in fideicõmiſ...*

EPITOME.

TESTAMENTVM reddit̃ ſuſpectũ, nul... des eſt illi adhibẽda, quoties teſtis vnus teſtamẽ... deponeret rẽ aliter fuiſſe geſtã, quã notari⁹ ſcripſ... & diſpoſitionẽ ac mentẽ teſtatoris, q ex notula teſta... mẽti colligitur, alteraret, alijq; teſtes teſtamen... ꝑfectam teſtamenti ſolennitatẽ per ſe nõ ſufficerent.

CONSILIVM VI.

QVAMVIS nihil addendũ ... ſimus cõſultor, & cõpater me... dus copioſè in ſuo pleniſſimo cõ... ſiderauit, tñ ne oculis clauſis ... ſine videar, hæc pauca ſubician. Et verũ quidẽ ...
1 bitror, ꝙ † qñ vnus teſtis in teſtõ deſcriptus ...
rẽ aliter fuiſſe geſtã, quã notarius ſcripſerit ...
ditur ſuſpectũ, illiq; fides nõ adhibetur, ſi ali...
ſcripti tot nõ fuerint, qui per ſe ad ꝑfectã ...
tatẽ ſufficerẽt, cũ illius fides ab alijs teſtib⁹ ...
coadiuuari nequeat, vt fuit no. theorica gl...
quẽad. teſt. ap. q Bar. & cõiter legiſtæ ibi ſequ...
Io. An. Im. Fel. & alij magis cõiter ĩ c. cũ Io...
Sed Paulus de Sauignano vnus ex teſtibus deſc...
teſtõ Raphaelis deponit rẽ aliter fuiſſe geſtã, qu...
rius ſcripſerit, ergo &c. Quòd aũt ſm̃ atteſtation...
cti Pauli res al̃r geſta fuerit, demõſtrat̃, lõge n...
ſunt, ꝙ teſtator poſt hr̃dis inſtõnẽ de Petropau...
tre factã dixerit, ꝙ eueniẽte caſu, quo Petruſpau...
ſtatori p̃moriat̃, tũc, & eo caſu inſtituebat, ſeu...
tuebat filios dicti Petripauli, illos ſingul̃r nomi...
ꝓprijs vocãdo, ꝓut in notula teſtĩ deſcriptũ rep...
ꝙ dixerit, ꝙ in dicto caſu, quo hr̃s inſtitutus viuo...
tore decederet, tunc & eo caſu ſtirps, & ꝓgenies...
Petripauli ſuccederet, ac ſuccedere dẽret in hr̃dita...
ipſius teſtatoris, ꝓut dictus Paulus teſtis ...
poſuit: nã hæc duo inter ſe lõge, valdeq; diuerſa ſ...
nedũ quoad verba, ſed ẽt quoad mẽtẽ teſtatoris, ...
2 que effectũ, qa ſciendũ eſt, ꝙ † in caſu occurrẽ...
tor poſt hr̃dis primã inſtõnẽ de Petropaulo ...
ctã nõ fideicõmiſſariã ſubſtõnẽ, ſed vulgarẽ facere vo
luit vt innuũt verba illa, & ſi cõtigerit ipſũ dece...
ante mortẽ teſtatoris, loco ipſi⁹ Petripauli hr̃...
q ponunt caſum vulgaris ſubſtõnis, q locũ hẽt, ...
inſtitut⁹ viuo teſtatore decederet, vt p̃ſupponit ...
& alij in l. j. ff. de vulg. & pu. & ꝓbat l. Gallus in p...
in §. j. ibiq; Bar. & alij ff. de lib. & poſth. l. cũ ĩ teſtõ ...
ſcrib. ff. de hr̃d. inſt. & cõſequẽter qñ hr̃s primo g...
inſtitutus hr̃ditatẽ nõ adiuit, vel adire nõ potu...
Bar. in d. l. qa adita hr̃ditate vulgaris expirat l. p...
tã. C. de impu. & alijs ſubſt. At † fideicõmiſſaria ...
3 tũc locũ hẽt, qñ hr̃ditas adita, vel ꝓ adita fuit ...
de teſtõ. ff. ad treb. l. nõ iuſtã C. eo. l. precibus ...
imp. & alijs ſubſ. Alex. in d. l. Gallus. §. qdã re...
Ergo locũ hẽre nõ põt, in caſu, quo hr̃s inſtitutus ...
ſtatori p̃deceſſerit, qa † licèt teſtm̃ à vulgari poſſit in...
4 cipere hẽre vires l. 3. in fi. d. l. Gallus in p...
tñ à fideicõmiſſaria, vt ibi hẽtur, qm̃ nõ adita hr̃dita...
te directe, vel qñ adiri nõ põt, oĩa, q in teſtamento cõ...
nentur, corruunt, & ſic etiam fideicommiſſaria ſubſti...
tutio. l. eam, quam. C. de fideicom. l. nemo ff. de re...
tute. Itẽ ꝙ in caſu, de quo agit̃, ſubſtitutio fuerit ...
garis, & nõ fideicõmiſſaria, quamuis, vt inquit ...
ſtis Paulus, facta fuerit ꝑ verbũ ſuccedat, † quod ...
5 eſſe verbo cõmune, vt præſupponit Bar. in l. C...
col. vlti. ff. de vulga. & pup. oſtenditur, nam † qu...
6 ſubſtitutio reperitur facta per verbum cõe, ...
verbum ſubſtituo, vel ſuccedo ſine illo diſtri...

qua...

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN